

(ג) מי שנתן לאדם הchief בשרות כאמור בסעיף קטן (א) מקלט או סייע להחביאו, לשחיה לו יסוד להנich שהוא עירק, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ד) מי שעבר עבירה לפי סעיף זה בתוקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות של ישראל או נגדה, דינו - מאסר חמץ-עשרה שנים.

(ה) בסעיף זה, "עריקה" - העדר מן השירות בכוח מזוין מטעם כוונה שלא לחזור.

110. מי שהטית או שידל אדם המשרת בכוח מזוין לאי ציות לפוקודת חוקית, דינו - מאסר שנה; התכוון בכך לפגוע בביטחון המדינה, דינו - מאסר חמץ-עשרה שנים; מעבירה בתוקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות של ישראל או נגדה, דינו - מאסר שבע שנים.

סעיף ד': דיגול

111. מי שביוודען מסר ידיעה לאויב או בשביבו, דינו - מאסר עשר שנים; הייתה הידיעה עלולה להיות לתועלת האויב, דינו - מאסר חמץ-עשרה שנה; התכוון בכך לפגוע בביטחון המדינה, דינו - מאסר עולם; גרם ברשלנות שתים מסר לאויב או בשביבו ידיעה העוללה להיות לתועלתו, דינו - מאסר שלוש שנים.

הסתה לאי ציות
[T/20/D]

מסירת ידיעה לאויב
[T/21/D]

112. (א) מי שמסר ידיעה והתכוון לפגוע בביטחון המדינה, דינו - מאסר חמץ-עשרה שנים.

(ב) מי שהציג, אסף, הכין, רשם או החזיק ידיעה והתכוון לפגוע בביטחון המדינה, דינו - מאסר עשר שנים.

דיגול [T/22/D]

113. (א) (בוטל).

דיגול חמור [D/23]
(תיקון מס' 65)
תשס"ב-2001

(ב) מי שמסר ידיעה סודית כשאינו מוסמך לכך והתכוון לפגוע בביטחון המדינה, דינו - מאסר עולם.

(ג) מי שהציג, אסף, הכין, רשם או החזיק ידיעה סודית כשאינו מוסמך לכך, דינו - מאסר שבע שנים; התכוון בכך לפגוע בביטחון המדינה, דינו - מאסר חמץ-עשרה שנים.

(תיקון מס' 65)
תשס"ב-2001

(ד) (1) בסעיף זה, "ידיעה סודית" - ידיעה אשר ביחסו המדינה מהיבש לשמרה בטוד, או ידיעה הנוגעת לסוג עניינים שהממשלה, באישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, הכריזה, בצו שפורסם בראומות, כי הם עניינים סודיים;

(2) ידיעה אשר תוכנה, צורתה, סדרי החזקה, מקורה או נסיבות קבלתה, מעידים על החובה לשמרה בטוד, חזקה היא, כי ביחסו המדינה מהיבש לשמרה בסוד, אלא אם כן הוכח אחרת;

(תיקון מס' 65)
תשס"ב-2001

(3) הוראות פסקאות (1) ו-(2) יחולו גם לעניין סעיף 113א.

(תיקון מס' 65)
תשס"ב-2001

(ה) תھא זו הגנה טובה לאדם הנאשם בעבירה על פי סעיף קטן (ג) שלא עשה דבר שללא כדי להציג ידיעה באשר היא ידיעה סודית, ושהציג, אספה, הכינה, רשם או החזיקה בתום לב ולמטרה סבירה.

ידיעה סודית
(תיקון מס' 65)
תשס"ב-2001

113א. מי שמסר ידיעה סודית כשאינו מוסמך לכך, דינו - מאסר חמץ עשרה שנים.

מגן עם סוכן חוץ
[T/24/D]

114. (א) מי שקיים ביוזען מגע עם סוכן חזץ, או שביר במקומות מגוריו או במקומות עבודתו של

סוכן חזץ או נמצא בחברתו, או שנמצא ברשותוromo או מענו של סוכן חזץ ואין לו הסבר סביר לכך, דינו כדי כדין המקיים מגע עם סוכן חזץ.

(תיקון מס' 5)
תשל"ט-1979

(ג) בסעיף זה, "סוכן חזץ" - לרבות מי שיש יסוד סביר להחשד בו כי עסק, או נשלח לעסוק, מטעם מדינת חזץ או ארגון מחבלים או לungan, באיסוף ידיעות סודיות או במעשים אחרים העשויים לפגוע בביטחון מדינת ישראל וכן מי שיש יסוד סביר להחשד בו שהוא חבר בארגון מחבלים או קשורבו או פועל בשליחותו.

(ד) לא יורשע אדם לפי סעיף זה אם הוכח לבית המשפט שלא עשה ולא התכוון לעשות דבר שיש בו כדי להביא לידי פגיעה בביטחון המדינה.

115. (א) מי שנכנס למקום מוגבל, ניסה לחדרו לתוכו, שהוא בו, ניסיה להתחזות על מבנהו או על הנעשה בו, או שלא הסבר טביר שוטט בקרבתו - כשאינו מוסמך לכך - וכן מי שניסיה להפריע או להטעות זקיף או שומר המופקד על מקום מוגבל, דינו - מאסר שלוש שנים; התכוון בכך לפגוע בביטחון המדינה, דינו - מאסר חמיש-עשרה שנים.

(ב) בסעיף זה, "מקום מוגבל" - מקום המוחזק ביידי-צבא הגנה לישראל או המשמש למטרה בטחונית, ועל הכניטה אליו הופקדה שמירה או שהיא מוגבלת לפי הودעה שהזגה באופן בולט מהוצה לו.

116. העושה את מלאה בכונה להcin מעשה עבירה לפי סימן זה שענשוה מאסר שבע שנים או עונש חמור מזה, או לסייע לאדם אחר להcin מעשה עבירה כאמור, דינו - מאסר חמיש שנים:

- (1) מזוייף או מוסמך מזויף;
- (2) מזוייך מוסמך רשמי או משתמש בו כשאינו מוסמך לכך;
- (3) משתמש בטענות שוא או מוסר ביודען הודעה כזובת;
- (4) משתמש ללא סמכות כדין במלחמות של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל או במלחמות רשיינים אחרים;
- (5) מזוייך ללא סמכות כדין חותם או חותמת או נייר רשיינים או סיסמה סודית.

117. (א) עובד הציבור שמסר, ללא סמכות כדין, ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, לאדם שלא היה מוסמך לקבללה, וכן מי שהגיעה אליו ידיעה בתוקף תפקידו כעובד הציבור, ולאחר שחדל מהיות עובד הציבור מסרה, ללא סמכות כדין, לאדם שלא היה מוסמך לקבללה, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) עובד הציבור שהתרשל בשירות ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, או שעשה מעשה שיש בו כדי לסכן בטיחותה של ידיעה כאמור, דינו - מאסר שנה אחת.

(ג) הגיעה לאדם ידיעה בתוקף תפקידו כעובד הציבור, והוא החזיקה, ללא סמכות כדין, בגיןוד להוראות שניתנו לו ברבר החזקתה, או לאחר שהידל מהיות עובד הציבור, דינו - מאסר שנה אחת.

(ד) (1) לנasm לפי סעיף קטן (א) תהא זו הגנה טובה שהידיעה כבר פורסמה לרבים על פי סמכות כדין או הוועידה לעיוון הרבים על פי סמכות כדין;

(2) לנasm לפי סעיף קטן (א) בשל מסירת ידיעה לאחר שחדל מהיות עובד הציבור תהא גם זו הגנה טובה, שמסירת הדעה הייתה כעבור חמישה שנים מהיום שחדל מהיות עובד הציבור ושבמסירת הדעה לא היה משומם פגיעה בדבר שיש לציבור זיקה בו או פגיעה בזכותו של יחיד;

(3) הוראות פסקה (2) לא יהולו על ידיעה הנוגעת לביטחון המדינה או ליחס חוץ שלחה אלא אם כן אישר הגורם המוסמך, קודם למסירתה, כי מסירת הדעה לא תפגע בביטחון המדינה או ביחס חוץ שלה; לעניין זה, "הגורם המוסמך" - הצנזור הצבאי הראשי או בעל תפקיד אחר, הכל כפי שתקבע הממשלה בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, דרך כלל או לפי סוג עניינים;

(4) אישר הצנזור הצבאי הראשי פרסום ידיעה כגורם המוסמך לפי הוראות פסקה (3), יראו את אישור גם כאישור מטעם פרסום הדעה לפי חלק ח' לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, אלא אם כן קבוע הצנזור הצבאי הראשי אחרת.

118. עובד הציבור שנתן לדיעה שאינה סודית, צורה של ידיעה סודית, במטרה למנוע את פרסוםה, דינו - מאסר שנה; לעניין זה, "ידיעה סודית" - כהגדרתה בסעיף 113.

(א) היה אדם בעל חוזה עם המדינה או עם גופם מBookmark כמשמעותו בחוק מבחן המדינה, תש"ח-1958 [נוסח משולב], ובחוזה יש התהווות לשמור בסוד ידיעות שייגעו אליו עקב ביצוע החוזה, והוא מסר, ללא סמכות כדין, ידיעה כאמור לאדם שלא היה מוסמך לקבללה, דינו - מאסר שנה אחת.

(ב) בסעיף זה, "בעל חווה" - לרבות מי שהוועט, כעובד או קבלן, לשם鄙' ייצוע החווה; ואולם תהא זו הגנה טובה לנואם לפי סעיף זה שלא ידע על ההתחייבות לשמר ידיעות כאמור בסוד והוא מסר את הידיעה בתום לב.

119. מי שנמסר לו מסמך רשמי בתנאי מפורש שעליו לשמור בסוד, והוא מסרו לאדם שאינו מוסמך לקבלו, דין - מסר שנה אחת; התDSL בשמיותו או עשה מעשה שיש בו כדי לסכן בטיחותו של המסמך, דין - מסר שנה חדשים.

120. מי שעשה, מכיר או מסר חותם או חותמת או נייר המתחזים כרשיימים, וכן מי שעשה, מכיר או מסר מדיניות של צבא הגנה לישראל או של משטרת ישראל או מדיניות אחרים, ללא סמכות דין, דין - מסר שנה אחת; התכוון להכין מעשה עבירה לפי פרק זה שגעשה מסר שבע שנים או עונש חמור מזה, דין - מסר חמיש שנים.

טיון ר': פגיעה ביחסיו חוות

121. (א) הקשור קשור לעשות מעשה נגד מדינה יידידותית או נציגיה או נגד ארגון או מוסד של מדינות או נציגיהם, ובמקרה הזה כדי לפגוע בעניין שיש לישראל בקיים יחסים בין המדינה, ארגון או מוסד כאמור, דין - מסר שבע שנים.

(ב) על אף האמור בכל דין, העושה מעשה עבירה בכונה להזיק ליחסים בין ישראל לבין מדינה, ארגון או מוסד כאמור בסעיף קטן (א) או לעניין שיש בהם לישראל, דין - מסר עשר שנים; ואם עשו על עבירה כאמור, אף בלי שהוכחה הכוונה האמורה בסעיף קטן זה, הוא מסר שבע שנים או יותר, דין - מסר עולם.

(ג) בסעיף זה, "מדינה יידידותית" - מדינה המקיימת קשרים דיפלומטיים או מסחריים עם ישראל או המרצה לאזרחי ישראל לבודק בארצها.

122. (א) אודח ישראל שהתנדב לשרת בכוחות המזוינים של מדינת חוות, דין - מסר שלוש שנים; ואזרוח ישראל בשירות בכוח מזוין של מדינת חוות, רואים אותו כאילו התנדב לשרת, כל עוד לא הוכיחה ההפך.

(ב) מי שגייס בישראל תושב ישראל לכוח מזוין של מדינת חוות, והמגיס אין נציג הרשמי של אותה מדינה והמגיס אינו אזרח, דין - מסר חמיש שנים.

(ג) לא יש אדם באחריות פלילית לפי סעיף זה על מעשה שעשה בהיתר על פי דין או על פי הסכם בין ישראל לבין מדינה אחרת או מוסד או ארגון בינלאומי, או בהיתר שניין מטעם הממשלה, אם לאותו אדם ואם לאותו מעשה ואם בדרך כלל.

טיון ז': סדרי דין

123. לא יוגש כתוב אישום לפי פרק זה אלא בידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמה בכתב.

124. (א) שופט בית המשפט העליון רשאי, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, לצוות על מעצר אדם החשוד בעבירה לפי סימנים ב' או ד' לתקופה שקבע או שיאיריך ושלא תעלת בכל פעם על שלושים ימים ובכללה על ארבעה חדשים.

(ב) (בוטל).

(ג) לגבי מעצר לפי סעיף זה נתונות הסמכויות האמורות בטימן ב' לפרק ג' של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], אשר נושא לתקופה שקבע או שיאיריך ושלא תעלת בכל פעם העליון שקבע לכך.

125. (א) על אף הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, קצין משטרת בכיר רשאי לצוות על מעצרו של אדם החשוד בעבירה לפי סימנים ב' או ד' לתקופה של חמישה-עשר ימים, בטרם יובא לפני שופט; לפניו מתן צו המעצר או תוך ארבעים ושמונה שעות לאחר נתינו ישמע הקצין את החשוד.

(ב) מי שנעצר כאמור בסעיף קטן (א) ניתן להזיקו גם במקרים מעצר שקבע שר הבטחון והודיעו עליו נסורה לשר המשפטים; ההזקה תהיה בתנאים שנקבעו בתקנות לפי סעיף 3 לחוק סמכויות שעת-חירום (מעצרים), תשל"ט-1979.

גלווי בהפרת אמון
[29/T]

מעשי התוצאות (ד/30)

פגיעה ביחסיו חוות
[31/T]

גירוש לכוחות חוות
[32/T]

אישום (ד/33)

מעצר לפי בקשת
הירען המשפטית
[34/D]

(תיקון מס' 50)
תשנ"ג-1996
(תיקון מס' 50)
תשנ"ג-1996

מעצר רגיל (ד/
תיקון מס' 50)
תשנ"ג-1996

(תיקון מס' 17)
תשנ"ג-1983

- (ד) נוכח בכל אסיפה של התאחדות בלתי-מוסתרת, או
- (ה) מרשה או מניח שתיעירך כל אסיפה של התאחדות בלתי-מוסתרת בבית, בנין או מקום כל-שם, השיכים לו או מוחזקים בידו או בשליטהו, אלא-אם יוכיח שלא ידע על האסיפה ולא סייע לה בחשאי או שהאמין בתום-לבב כי האסיפה לא הייתה אסיפה של התאחדות בלתי-מוסתרת, או
- (ו) נמצא בחזקתו, במשמרו או בשליטתו ספר, חשבון, כתב-עת, עلون-יד, כרזה, עיתון או תעודה אחרת כל-שם, או קרנות, סמלים או רכוש כל-שם, השיכים לתאחדות בלתי-מוסתרת, או מתיחשים אליה או מוצאים על-ידה, או לטובתה, או שהם מיומרים להיות שייכים לתאחדות בלתי-מוסתרת, או מתיחשים אליה או מוצאים על-ידה או לטובתה, או
- (ז) כותב או - בדרך אחרת - מכין או מייצר, מדפיס, כותב, במכונת-כתיבה או מעתיק באופן אחר, מפרסם, מציג, מוכר או מציג למכירה, מפין, מעביר או מטפל בידו ביודעים, בכל דבר שנזכר בפסקה (ו), או
- (ח) גובה, מקבל, דרוש או תובע תרומה או תמיכה לתאחדות בלתי-מוסתרת או מותן אמתלה שלאלה נועדו לתאחדות בלתי-מוסתרת, או
- (ט) פועל מטעם התאחדות בלתי-מוסתרת או נציגה, בכתביה, במלים, בסימנים או במשלים או ביצוג אחרים, במישרים או בעקיפים, בין שהדבר יסתבר כלמד מעניינו, ובין מותן העלה על הדעת, או לימוד דבר מתוך דבר או בדרך אחרת, או
- (י) (בוטלה).
- יהיה צפוי להיות נשפט באופן תכוף בבית משפט שלום או בבית משפט מהוזי, וכן –
- (א) אם נשפט באופן תכוף בבית משפט שלום – יהיה צפוי, משיתחיב בדיין, למאסר של שנה אחת או לכנס של מאה לירות או לאותם מאסר וקנס אחד;
- (ב) אם נשפט באופן תכוף בבית משפט מהוזי – יהיה צפוי, משנתחיב בדיין, למאסר של עשר שנים או לכנס של אלף לירות או לאותם מאסר וקנס אחד.
- (2) בטקנה זוatta כולל המונח "תעודה" כל דבר שהוא רשותה של, או שבו נרשם, כל דבר, בין באוטיות, ובין בספרות, בתווים, או בתמונות או בתיאור אחר, או ביוור מאחד מן האמצעים ההם.

חלק ח'

贊助者

.86. בחלק זה –

פירוש

"דפוס" כולל ליתוגרפיה, כתיבה במכונת-כתיבה, צילום וכל דרכים אחרות של תיאור והעתקה של מילים, ספרות, סימנים, תמונות, מפות, צירורים, אילוסטרציות וחומר אחר כיווץ באלה;

"חbillת-דוראר" פירושה מכתב, גלויה לתשובה, עיתון, חbillת-דפוס, חbillה או צורר של דגם או דוגמה, וכל חbillה או חפץ הניתנים להעברה בדוראר, וכוללת מברך;

"מברך" פירשו כל דבר, שרשומה עלו בשורה או הודעה אחרת שהעbara, או שהוא מכוון להעbara, במכשיר כל-שהוא להעברת בשורות או הודעות אחרות באמצעות אמצעות אחרות;

"עיתון" פירשו כל פרטום המכיל חדשות, ידיעות, דין-וחשבונות על מה שאירע, או כל הערות, ציונים או פירושים הנוגעים באותו INCIDENT, ידיעות או מאורעות, או בכל דבר אחר שלציבור עניין בו, שנדרסו בלשון כל-שהיא ונתרפסמו בישראל לשם ממכר או הפצה בחינם בפרק זמן סדריים, ואולם אין כולל כל פרטום שנתרפסם בידי ממשלה ישראל או למעןה;

"פקיד מורשה" פירשו כל פקיד-מכס, פקיד-עליה, פקיד בשירות הדואר, שוטר, חבר לחילות הממשלה, או כל אדם שהרשחו על-כך הצנזר;

"פרטום" פירשו כל עיתון, כתב-עת, קובץ או ספר וכל תעודה שנתרפסמו, או שהם

(תיקון מס' 5)
תשל"ט-1979
תיק' תיקון 1946

מכוונים לפרסום, יהיה מקובל כי תעודה מכוונת לפרסום, אלא-אם יוכח היפוכו של דבר;
"פרסום בלתי-ሞחר" פירושו כל פרסום, שביחס אליו עומד בתקפו צו לפי תקנה 88, וכל פרסום המכיל כל עניין שביחס אליו עומד בתקפו צו לפי תקנה 87, וכל טופס או חלק מעיתון או של כל הוצאה או גליון שלו, שנדפס או נתרפס מתוך הפרת תקנה 94, או המכיל חומר שאינו ממלא אחר תקנה 95, וכל חודעה, שנדפסה או נתרפסה מתוך הפרת תקנה 96, וכל פרסום המכיל חומר שלא הוגש לצנזורה, כנדרש בצו לפי תקנה 97;

"פרסם" כולל להפין, לפזר, למסור, להודיע או לעשות מצוי לכל בן-אדם או בני-אדם;

תק' (תיקון מס' 15).
1947

"צנוזר" פירושו כל אדם שמייה אותו שר הבטחון לכך בכתב;

"תצלום" כולל כל לוח-צללים, סרט-צללים או חפץ אחר שהוכשר להיות רגיש לאור, שעוטרTEL או שטופל בו באופן אחר, כדי Shirshom ידייעות, בין שפוחה ובין שלא פותח.

87. (1) הצנוזר רשאי לאסור באיזו דרך כלל או במיוחד לפרסם חומר שפרסומו היה עשו, או עלול להיות עשו, לפוגע, לדעתו, בהגנתה של ישראל או בשלומו של הציבור או בסדר הציבורי.
(2) כל אדם, המפרסם כל חומר מתוך הפרת צו לפי התקנה הזאת, ובعلיו ועורכו של כל פרסום שבו שנתפרסם, והאדם שכחוב, הדפיס, צייר או שרטט את החומר, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

חומר אסור

88. (1) האנגזר רשאי לאסור בצו ליבא או ליצא, או להדפיס או לפרסם, כל פרסום (והאיסור ייחשב אליו חל על כל העתק או חלקו או אותו פרסום או כל הוצאה או גליון שלו), שיבוא או יצא, הדפסתו או פרסוםיו או עלולים להיות או להיעשות, פוגעים, לדעתו, בהגנתה של ישראל, בשלומו של הציבור או בסדר הציבורי.

פרסומים אסורים

(2) כל אדם, המפרט צו לפי התקנה הזאת, ובعلיו ועורכו של פרסום שביחס אליו אירעה ההפרה, וכל אדם, שנמצא בחזותו או בשליטתו או במקומות שהוא מחזיק בהם כל פרסום, שנאסר לפי התקנה הזאת או שהוא שולח בדו-אך, מוסר או מקבל כל פרסום כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה, אלא-אם מן הוגן הוא לנוקתו ממשמה לדעת בית המשפט.

89. לצנוזר תהיה סמכות לעצור, לפתח ולבחון, או להורות שייעזרו, יפתחו וייבחנו –

סמכות כללית
לבחינה וכו'
תק' (תיקון מס' 2).
1945

(א) כל חבילות-דו-אך, וכן כל דברי דפוס או כתוב, וכל חבילות, חפצים ודברים, המכופפים לבחינותן של רשותות-המבחן, העולמים להכיל כל דבר דפוס או כתוב, ולמנוע מסיריה או להשמיד כל חבילת-דו-אך או כל דבר דפוס או כתוב, המכיל כל דבר שבו סובר הצנוזר כי הוא פוגע, או עלול להיות או להיעשות פוגע, בהגנתה של ישראל או בשלומו של הציבור או בסדר הציבורי; ולצנוזר, וכל פקיד הפועל יד ביד אותו, מתוך סידור כללי או מיוחד, יהיו כל אותן סמכויות הנחות או נאותות כדי לבצע כל אותן אמצעים.

90. (1) כל פקיד שהורשה על-כך בידי מנהל-הזרזרא הכללי או מטעמו בין ברוך כלל ובין במיוחד, רשאי לדרכו משולח כל חבילות-דו-אך, בשעת מסירת החבילות למשרד-דו-אך, לערTEL את תכונות החבילות בפניו פקיד, ולאחר שנבדקה תכולתה, לסגור את החבילות בנוכחותו של אותו פקיד, ולמסרה מיד לידי אותו פקיד.

בחינה וכו' של
חבילות-דו-אך

(2) כל אדם המפרט כל דרישת כזאת יאשם בעבירה על התקנות האלה, ונוסף על-כך רשאי הפקיד לשרב מלקלב את חבילות-הזרזרא למשולח בדו-אך.

(3) המנהל הכללי של בחו-דו-אך, או כל פקיד שהורשה על-כך בידי או מטעמו בין ברוך-כלל ובין במיוחד, רשאי להורות שלא תקובל חבילות-דו-אך למשולח בדו-אך, אם סבירים הם כי קבלת החבילות עלולה לסקין חיים או רכוש.

91. (1) שר הבטחון, או כל אדם שלחו העביר שר הבטחון, לפי תקנת-משנה (3), תפקיד מתפקידו לפי התקנה הזאת, ורשאים לקבוע בצו כי לא תישלחנה בדו-אך חבילות-דו-אך מכל תיאור כזה, כפי שיפורט בצו, מישראל לכל מקום-יעוד שמחוץ לישראל, או לא תימסרנה בישראל, מקום שחבילות-דו-אך יכולה לקבלן בישראל, אלא בהתאם לצו. ובמיוחד יכול כל צו כזה להורות, בדבר כל סוג חבילות-דו-אך, ואולם מבלי לפגוע בכללות הווראותיה הקודמות של הפקה הזאת,

צפוצים במשלחות
ובהנפוצתם של חפצים
מוסריים

ששומ חבילת-דוואר של הסוג ההוא לא תישלח או תימסר כנ"ל, אלא מתוך הרשותה של תעוזת-היתר, שתיערך בידי אותו רשות או אדם הנקבעים בצו, ובהתאם לתנאייה.

(2) שר הבטחון או כל אדם שלו העביר שר הבטחון לפי תקנת-משנה (3), תפקיד מתפקידיו לפי התקנה זאת, רשאי לקבוע הוראה בצו, כדי להבטיח כי, בכפוף לכל פיטורים שיקבעו בצו, ופרט למקומות בהתאם לאותם חנאים שיכללו בו, לא ישלהו שום תעודה, דמות תМОנות, צלום או חפץ אחר כל-שהוא, שיש בהם משום רישום ידיעה, ולא יובלו מישראל לכל מקום-יעוד שהוחוץ לישראל, שלא בדרך, או לא יוכלו לתוך ישראל שלא בדרך, וכן בלי לפגוע בהוראותיה הקודמות של הפסקה הזאת, יכול אותו צו –

(א) להיעשות על כל אותן חפצים הנ"ל או על מין או סוג מביניהם;

(ב) להורות, ביחס לכל החפצים הנדרנים או מקטנים, ששם חפץ כזה ושם חביבה העשויה להזכיר חפץ כזה לא תישלח ולא תוביל כנ"ל, ולא תימסר למשלו ולהובילו כנ"ל, באופן אחר שלא מכוח הרשותה, ובהתאם לתנאייה, של תעוזת-היתר, שהעניקוה אותן רשות או אדם, שיפורטו בצו.

(3) שר הבטחון רשאי להעביר, כדי אותו היקף ובכפוף לאותם אמצעים שהוא ורואה אותן נאותים, את כל הסמכויות שבידיו, או כל אחד מהם, לפי תקנות-משנה (1) ו-(2), לאדם או לסוג של בני-אדם כל-שהם, שיפורטו באותה העברה.

(4) לא יהיה בחזקת אדם כל-שהוא שום חפץ, כדי לשלהו או להובילו מתוך הפרת צו שנייתן לפי התקנה הזאת.

(5) כל אדם המפר את התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

92. (1) כל אדם, העומד לעזוב, בהזדמנות כל-שהיא, את ישראל או בא לישראל (ואדם זה יקרא להלן בפסקה הזאת "הנוסע"), אם דרש ממנו פקיד מורה בהזדמנות ההיא לעשות כן –

(א) יצהיר אם יש או אין כל חפץ שבגינו עומד בתקפו צו לפי תקנת-משנה (2) של תקנה 91;

(ב) יראה כל חפץ כנ"ל שאתו, והפקיד המורה, או כל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאי לבחן כל חפץ שעם הנושא או לחפש בו, כדי לברר אם הוא מוביל או אם מצוי בחזותו כל חפץ כזה, שעליו חל אותו צו הנ"ל, ואם יש לפקיד המורה טעם סביר להשוד שעילו גופו של הנושא מצוי חפץ כזה, שעליו חל אותו צו הנ"ל, יהיה רשאי לחפש אותו, ולתפותס כל חפץ, שהוראה כנ"ל או נמצא במשך אותו בחינה או חיפוש כנ"ל, והוא חפץ, שבו יש לפקיד המורה טעם סביר לחשוד כי הוא חפץ שעליו חל אותו צו הנ"ל : במקרים שלא תיחפש כל נקבה בהתאם לתקנה הזאת אלא בידי נקבה.

(2) מקום שאדם כל-שהוא עומד לעזוב את ישראל או בא לישראל ברכב או בכל אמצעי-הובלה אחר, או בספינה או אוירון כל-שהם, או בלוויתם, יהיו כל פקיד מורה, או כל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאי להיכנס לתוך הרכב או אמצעי-הובלה האחר או לספינה או אוירון כדי להשתמש בסמכויות שהונענו להם לפי תקנת-משנה (1), וכן רשאי הם לבחון או לחפש את הרכב או אמצעי-הובלה האחר או הספינה או האוירון, כדי לברר אם נמצא בהם איזה חפץ שבגינו עומד בתקפו צו לפי תקנת-משנה (2) של תקנה 91.

(3) כל מקום בישראל, שבו נמצא כל אדם בכל הזדמנויות בנسبות שבahn סביר להניח כי בהזדמנויות זו בא בדברים או הוא מתכוון לבוא בדברים, למקום ההוא, עם אדם העומד לעזוב את ישראל, או הבא לארץ, תחולנה אז הוראותיה של תקנת-משנה (1) על האדם שנמצא בכך, בדרך שחן חלות על אדם העומד לעזוב את ישראל; ומקום שנמצא כל אדם בכל הזדמנויות כשהוא נוסע בישראל לכל מקום, או ממנו, באוthon הנسبות כנ"ל, תחולנה עליו ההוראות האמורות בדרך שחן חלות עליו, אילו היה עומד לעזוב את ישראל בשעה שנמצא כנ"ל.

93. (1) עומד בתקפו כל צו לפי תקנת-משנה (2) של תקנה 91, רשאים כל פקיד מורה, או כל אדם שפועל לפי הוראותיו, לבחון או לחפש כל חפצים הנשלחים מישראל למקומות-יעוד שהוחוץ לישראל או למקום שהוחוץ לישראל, כדי לברר אם נשלה או מוביל כל חפץ, שעליו חל אותו צו, ורשאים הם לחתפוס כל חפץ שנמצא תוך כדי אותן רשותם בחינה או חיפוש, כל זמן שהוא חפץ שיש לפקיד המורה טעם סביר לחשוד בו שהוא חפץ, שעליו חל הצו הנ"ל.

צנורה בנסיבות

בחינת משלוחים

(2) כל פקיד מושחה, או כל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאים להיכנס לכל רכב או אמצעי-הובלה אחר או לודת בכל ספינה או אוירון לשם שימוש בסמכויות שהוענקו להם בתיקת-משנה (1) ביחס לכל חפצים שבתוכן רכב או אמצעי-הובלה אחר, או עליהם, או שבسفינה או באווירון.

94. (1) לא יידפס, או לא יצא לאור שום עיתון, אלא-אם ישיג בעליו תעודה-היתר חותמה בידי הממונה על המחזו של המחזו שבו נדרפס או יידפס העיתון.

(2) הממונה על המחזו רשאי, ככל אשר ישר בעינו וambil' לחת כל טעם לדבר, להעניק או לסרב מהעניק כל תעודה יותר כזאת, והוא רשאי לצרף אליה תנאים, והוא רשאי בכל זמן להתלוות או לבטל כל תעודה-היתר כזאת או לשנות או למחוק כל תנאים שצורפו לתעודה-היתר או לצרף אליה תנאים חדשים.

(3) כל אדם המפר את התקנה הזאת או את תנאייה של כל תעודה-היתר שניתנה לפיה, ובבעליו ועורכו של העיתון, שביחס אליו נעשתה ההפרה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

95. (1) בעלי לפגוע בהוראותיו של סעיף 10 מפקודת העותונות מוקם שורצים לפרסם בכל עיתון כל חומר הכלול בכל הודעה רשמית שהוציאה לידיים פקיד המודיעין, וההודעה אינה מתפרסת כלשונה וככתבה, יכול החומר המתפרסם את כל העובדות העיקריות שנאמרו בהודעה.

(2) הופרו הוראותיה של התקנה הזאת, יאשם העורך, המדפיס והמו"ל של העיתון, כל אחד ואחד, בעבירה על התקנות האלה.

96. (1) לא יידפס ולא יפורסם בישראל שום הודעה, אילוסטרציה, קרזה, מודעה, כרזות, הוכרה או תעודה אחרת לדומה לאלה (בין בצוות מאמר ובין בצוות ציון עובדות או אופן אחר), המכילים חמוץ שיש לו משמעות מדינית, אלא-אם הושגה תחילתה תעודה-היתר חותמה בידי הממונה על המחזו שבו מתחכום לבעצם אותו הדפסה או פרסומם:
בהתנאי שהתקנה הזאת לא תחול על כל חומר הכלול בעיתון שבגינו עומדת בתקפה תעודה-היתר לפי תקנה 94.

(2) אדם המפר את התקנה הזאת יאשם בעבירה על התקנות האלה.

97. (1) הצנזור רשאי לדרש בצו מבעליו, מעורכו, ממדפסו, מוציא לאור של כל פרסום, או מבליו או מנהלו של כל בית-דפוס או עסק של דפוס, או ממחברו של כל חומר, או מכל אדם העומד להדפס כל חומר, שיגיש לצנזור לפני הדרפסה או הפרסום כל חומר שנועד להדפסה או להוצאה לאור.

(2) כל צו יכול להינתן בין בדרך-כלל ובין בדבר נושא מיוחד או לסוג של נושאים ובמקרה של פרסום המתפרס לעתים קבועות או בלתי-קבועות הוא יכול להינתן על כל הוצאה מיוחדת או על כל הוצאה מסוימת במשך תקופה נוקובה.

(3) כל אדם המפר צו לפי התקנה הזאת יאשם בעבירה על התקנות האלה.

98. (1) מדפסו או מוציא לאור של כל פרסום לא ידפס ולא יפרסם ללא רשות בכתב מאת הצנזור –

(א) כל הרצת-דברים המצינית, או שניתן ללמידה מענינה, כי נעשה כל שינוי, הוספה או השטחה בפקודת הצנזור באיזה חומר שהוא לו;

(ב) כל חומר, שהוגש לצנזור באופן שיש בו כדי להראות או להעלות על הדעת כי נעשה כל שינוי, הוספה או השטחה בפקודת הצנזור;

(ג) כל הרצת-דברים המצינית שנasar פרסום של אותו חומר כזה.

(2) כל אדם, המפר את התקנה הזאת, ובבעליו ועורכו של הפרסום הנדון יאשם בעבירה על התקנות האלה.

99. בלי לפגוע בכל הוראה אחרת של התקנות האלה רשאי כל פקיד מושחה לתפוס ולעצור כל פרסום בלתי-מושת הבא לידיין.

100. (1) בלי לפגוע בכל הוראה אחרת של התקנות האלה רשאי הצנזור, בצו –

המודעת-היתר
לעיתונים

הודעות רسمיות

חומר מדיני

כח לדרישת הגשת
החותם לצנורה לפני
פרסומו

ענינים שבצנורה לא
יגולו

תפיסה וכור
פושלה על דפוסים
וכור' האחראים
לעיבורות

- (א) להורות כי יוחרמו לטובת ממשלה ישראלי כל מכונת-דפוס או כלי או מכשיר אחרים, שיישמו בהדפסת איזה פרטום בלתי-ሞתר, ולאחר-מכן יהיה כל שוטר רשאי לסתוף אותו מכונת-דפוס, כלי או מכשיר; או
- (ב) לאסור, לפחות אותה תקופה שתינקב בצו –

- (I) על כל אדם שהוא להפעיל מכונת-דפוס, כלי או מכשיר ששימושו כנ"ל;
- (II) על בעלייהם של כל מכונת-דפוס, כלי או מכשיר שיישמו כנ"ל להפעיל את מכונת-הדפוס, הכלים או המכשיר בהם, או כל מכונת-דפוס, כלי או מכשיר אחרים, שנועדו להדפסה.
- (2) כל אדם המפר איזה צו שניין לפי פסקה (ב) של תקנת-משנה (1), יאשם בעבירה על התקנות האלה.

101. יש לו לצנוז טעם לחשוד שאיזה מקום משמש לתכליית הדפסתו או פרסוםו של כל חומר מתוך הפרת החלק הזה או צו שניין לפיו, או להכלilit הדפסתו או פרסוםו של כל חומר שפרסומו פוגע, או עלול להיות או להיעשות פוגע, בהגנה של ישראל או בשלומו של הציבור או בסדר הציבורי, או שמצוים באיזה מקום מכונת-דפוס, כלי או מכשיר הצפויים להחרמה לפי תקנה 100, יהיה רשאי להרשות - בצו שבכתב - כל שוטר שדרגוו אינה נמוכה מדרגת מפקח להיכנס ולהחפש באותו מקום, ולאחר-מכן יהיו שוטר שדרגוו אינה נמוכה מדרגת מפקח, וכל אדם הופעל לפי הוראותיו, רשאים להיכנס אל המקום ולהחפש בו בכל זמן, ואם יש צורך בכך בכוח-הזרוע, וגם כל אדם, בעל-חיים, רכב או דבר אחר שנמצאו בו, וכל אדם, בעל-חיים, רכב או דבר אחר היוצאים מן המקום (בתנאי שרק נקבע תחפוש בנקבה), יהיו רשאים לתסתוף ולהחזיק במשומות כל פרסומם בלתי-מותר, וכל פרסומם המכיל חומר שפרסומו פוגע, או עלול להיות או להיעשות פוגע, בהגנה של ישראל או בשלומו של הציבור או בסדר הציבורי או בדיכויו או בדיכויו של תקומות, מרד או מהומה, וכל מכונת-דפוס, מכשיר או כל השוטר החושם בהם כי ישימוש להדפסת כל פרסומם כזה, וכל מכונת-דפוס, מכשיר, או כל, הצפויים להחרמה לפי תקנה 100 :

בתנאי שלא יוחרמו כל מכונת-דפוס, מכשיר או כל, שנתפסו כנ"ל (אם לא אותם שם כבר צפויים להחרמה לפי תקנה 100), אלא לפי צו הצנוז.

חירוף ובר

חלק ט' עלים באיסור

עד 107. עד 107. (בוטלו).

פק' סדרי השלטון
והמשפט,
תש"ה-ח-ה, 1948

חלק י'

צווי-צמצום, השגחת המשטרה, מעצר וגלוות

108. לא יתנו שר הבטחון או מפקד צבאי צו לפי החלק הזה בגין כל אדם אלא-אם-כן סבורים שר הבטחון או המפקד הציבורי, הכל לפי העניין, כי נחוץ או מועיל ליתן את הצו לשם הבטחת שלומו של הציבור, הגנה של ישראל, קיומו של הסדר הציבורי או דיכויים של התקומות, מרד או מהומה. או מהומה.

צווי-צמצום

- (1) מפקד צבאי רשאי לחת צו, בגין כל אדם, לכל התכליות הבאות או מקצתן, היינו –
- (א) כדי להבטיח שהאדם ההוא לא יימצא בכלל אחד מאותם השטחים בישראל שיינקבו כנ"ל, אלא במידה שההורשה לו הדבר בצו, או בידי אותו רשות או אדם שייהיו עשויים להינקב בצו;
- (ב) כדי לדרש ממנו שיודיע על תנעויותיו, באותו אופן, באותו זמני ולאותם רשות או אדם שייהיו עשויים להינקב בצו;
- (ג) לאסור או לצמצם את חזותו של האדם ההוא בכל חפצים נקובים או את שימושו בהם;
- (ד) להטיל עליו אותו צמצומים שיינקבו בצו בדבר העבדתו או עסקיו, בדבר בווא בקשרים או בחיליפת-ידיעות עם בני-אדם אחרים, ובדבר פעולותיו ביחס להפצת הרשות או דעתו.

מתי אפשר ליתן צווים
לפי החלק הזה

צו ההגנה (שעת חירום) (הגשת ספרים לביקורת מוקדמת ואיסור פרסום),
תשל"ב-1972

רבדים בחקירה

בתחום – שעת חירום
רשויות ומשפט מנהלי – תרבות, פנאי ומועדים – ספרים סרטים ומחזות

תוכן עניינים

2	<u>Go</u>	הגדירות	סעיף 1
2	<u>Go</u>	הגשה לחקירה מוקדמת	סעיף 2
2	<u>Go</u>	איסור פרסום	סעיף 3
2	<u>Go</u>	השם	סעיף 4

צו ההגנה (שעת חירום) (הגשת ספרים לבייקורת מוקדמת ואיסור פרסום),
^{*}תשל"ב-1972

בתוקף סמכותי לפי תקנות 87 ו-97 לתקנות ההגנה (שעת-חרום), 1945 (להלן - התקנות),
אני מצווה לאמור:

1. בצו זה - הגדרות
"מפרסם" - מחבר, בעל, עורך, מדרפיס או מוציא לאור;
"מדפס" - לרבות בעל בית דפוס או מנהלו;
"ספר הנוגע לבטחון המדינה" - ספר, חוברת או קונטראט, שתוכנן, כולל או מציין, מתיחס
במיוחד או בעקיפין למערכת הבטחון של מדינת ישראל על שלוחותיה, לרבות צבא-הגנה
 לישראל והשתלים המוחזקים על ידי צבא-הגנה לישראל, או ליחסיו ישראלי ערבי, אף אם הספר,
החויבת או הקונטראט כאמור כבר פורסמו;
"פרסם" - כמשמעותו בתקנה 86 לתקנות.
2. כל המפרסם ספר הנוגע לבטחון המדינה חייב להגישו לצנזור לפני פורסומו.
3. הוואיל ואני סבור, כי פרסום של ספר הנוגע לבטחון המדינה בגיןו לאמור בסעיף 2 עלול
לפגוע בביטחון המדינה, הרני אוסר לפרסם ספר כאמור כל עוד לא הוגש לצנזור, או שהוגש לו
ועדיין לא נתקבלו הוראותיו, או שנתקבלו הוראותיו ולא קריימנו.
4. dazu זה ייקרא "צו ההגנה (שעת-חרום) (הגשת ספרים לבייקורת מוקדמת ואיסור פרסום)",
תשל"ב-1972."

צו תשל"ג-1977

הגשה לבדיקה
מוקדמת
איסור פרסום

השם

אי. בר-און, אלוף משנה
הציגור הראשי לעתונות ותקשורת

ד' בכטלו תשל"ב (22 בנובמבר 1971)

* פורסם ק"ת תשל"ב מס' 2798 מיום 20.1.1972 עמ' 576.
תיקן ק"ת תשל"ז מס' 3669 מיום 24.2.1977 עמ' 1035 – צו תשל"ז-1977.

צו שעת חירום (הגשת דברי דפוס ופרסומים לביקורת מוקדמת ואיסור דפוס
ופרסום), תשמ"ט-1988

בתחום – שעת חירום
רשויות ומשפט מנהלי – תרבות, פנאי ומועדים – ספרים סרטים ומחזות

תוכן עניינים

צו שעת חירום (הגשת דברי דפוס ופרסומים לבייקורת מוקדמת ואיסור דפוס
* ופרסום), תeshm'ט-1988

בתווך סמכותי לפי תקנות 87 ו-97 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 (להלן – התקנות),
אני מצווה לאמור:

1. בצו זה –

"דפוס", "פרסם" ו"פרסום" – כמשמעותם בתקנה 86 לתקנות;
"פרסום הנוגע לבטחון המדינה" – כל פרסום או דפוס של חומר הנוגע לבטחון המדינה,
שלום הציבור והסדר הציבורי בישראל או באזורי יהודה, שומרון וחברה עזה, או ליחסים ישראל ערבים,
אף אם המידע שבפרסום כאמור כבר פורסם;

"אדם המדף", "אדם המפרסם" – בעליו, עורךו, מדףיו או מוציאו לאור של כל פרסום
או בעליו או מנהלו של בית דפוס או עסק של דפוס או מחבריו של כל חומר, או כל אדם העומד
להדף או לפרסם כל חומר.

2. כל אדם המדף או המפרסם דבר דפוס או פרסום הנוגע לבטחון המדינה, בין שהוא מיועד
לפרסום בארץ ובין שהוא מיועד לפרסום בחו"ן הארץ, חייב להגישו לצנזור לפני הדפסתו או
פרסומו.

3. הויאל ואני סבור כי פרסום של פרסום או הדפסתו של דבר דפוס הנוגע לבטחון המדינה
בניגוד לאמור בסעיף 2 עלול לפגוע לבטחון המדינה, אני אוסר להדף או לפרסם פרסום כאמור
כל עוד לא הוגש לצנזור, או שהוגש לו ועדין לא נתקבלו הוראותיו או שהתקבלו הוראותיו ולא
קיים.

4. צו זה לא יחול על אדם המדף או מפרסם אשר נמסר לידיו צו אישי בדבר הגשת פרסומים
ובדברי דפוס לבייקורת מוקדמת לפי תקנה 97 לתקנות.

הנדרות

הגשה לבדיקה
מוקדמת

אישור פרסום

סיג לתחוליה

י"ט באב התשמ"ח (2 באוגוסט 1988)

יצחק שני
הצנזור הראשי לעתונות ותקשורת

* פורסם ק"ת תeshm'ט מס' 5135 מיום 18.9.1988 עמ' 31.